

החיים טובים

המגזין לסגנון החיים
החדש לבני ה-50 פלוס

גיליון מס' 65 | יוני 2011 |
המחיר: 19.90 ש"ח (16.60 ש"ח באילת)

תהיה גבר,
תצבע שיער
עמ' 33

איך הוא שר
אושיק לוי מוציא אלבום
חדש, מתגעגע לעולם
הישן ומסרב להזדקן

כאן בונים בלוג
כל מה שצריך לדעת
כדי לפתוח בלוג
בשבעה פוסטים
קצרים

גברת עם כללים

תמי לנצוס-לימוביץ עושה לעולם בית
ספר לנימוסים. אז מה אומרים תודה!

נימוסים, על פי תמי לנצוט-ליבוביץ', הם הרבה יותר מגינונים. הם כלי תקשורת שיכול לפתוח בפניכם דלתות ובעיקר לשפר את איכות החיים - שלכם ושל הסובבים אתכם. כדי שאיכות החיים שלה תהיה מושלמת היא מקווה למצוא בן זוג, לתרגם את הספר הבא שלה לסינית ולצאת לגמלאות. עכשיו תגידו יפה שלום לגברת // רותי קינן / צילום: עופר חן

נא להתנהג

בהתאם

ייחודי ויצירתי. לשם כך דרושים נימוסים, או סיביליטי - שזוהי תרבות אזרחית - הפיתנו של אדם למנומס תוך כדי הכרה פנימית בכללי עשה ואל תעשה".

מהי התאוריה שביסוד הספר?

"התאוריה שלי היא שהאדם לא נולד לחיות לבד. נולדנו עם כישורים חברתיים, כמו מבט, חיוך ותקשורת מילולית. החיוך, למשל, הוא התקשורת הראשונה, אבל הוא נעלם עם השנים, וכך אנחנו מוצאים את עצמנו במעלית עם אנשים שכמו מתעלמים האחד מנוכחותו של השני. חיוך אמיתי, עם הפה והעיניים, ברכת שלום - הופכים מיד את האווירה לשונה. הסיביליטי מושתת על שילוש קדוש - הופעה, תקשורת והתנהגות, כשאף צלע לא מתקיימת ללא האחרות. השיטה שפיתחת מקנה למשתמשים כלים ודרכים להתנהלות עסקית ויומיומית".

זה מסובך כפי שזה נשמע?

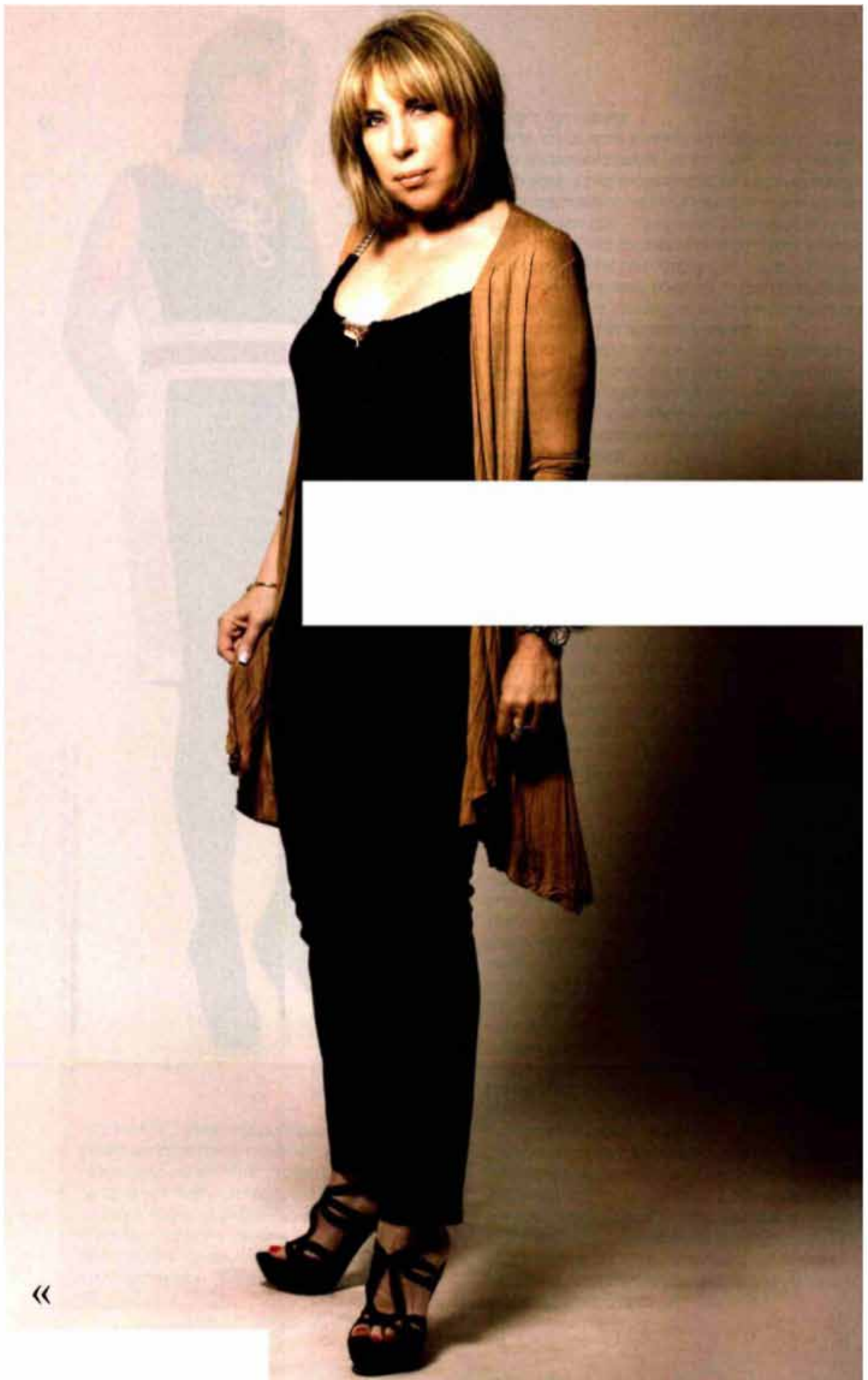
"למעשה, כשמתמיעים את זה, זה פשוט מאוד. ההופעה היא התדמית - הדרך שבה אנחנו תופסים את עצמנו ומשדרים את זה לאחרים. למשל - ביטחון או חוסר ביטחון עצמי. התקשורת מתחלקת לתקשורת מילולית ובלתי מילולית. אני יוצאת מתוך הנחה שלאדם יש תמיד מה להגיד, השאלה היא איך אומרים זאת. הנימוס מלמד אותך להתבונן שני מטר קדימה לפני ששואלים שאלה, כדי לא להביך את האדם שמומך. תקשורת בלתי מילולית היא שפת הגוף - נוכחות, תנועות ומחזות. ההתנהגות היא היכולת להתנהל לפי כללים מקובלים כדי לגרום לאדם שמומך להרגיש נוח. לדעתי, 90% מכללי הנימוס זהים בכל מקום בעולם ורק עשרת האחוזים הנותרים הם תלויי-תרבות. חלוקה דומה גם מתקיימת בין הרגש לידע בתקשורת האנושית. התקשורת עוברת דרך הרגש, וברגע שיודעים איך לומר דברים כדי לתת לשני להרגיש טוב - העניינים זורמים".

משרדה המטופח של הכוהנת הגדולה של הנימוס המקומי, תמי לנצוט-ליבוביץ', שוררת אווירה ביתית חמימה, אבל המקום משדר עסקים. על השולחן מונח, כאילו היה זה מקומו הטבעי, ספר עב כרס מהודר, כרוך בעטיפת עור יוקרתית, עם תווית מתכת ושוליים מוזהבים. בין דפיו טמונה כל התורה כולה שמרביצה המחברת באנשי עסקים, פוליטיקאים, ידוענים ושועים מקומיים, שרוצים "להתנהג בהתאם", אבל לא יודעים איך. המשרד הוא לבו של העסק שבראשו היא עומדת: המרכז הבינלאומי לתדמית, תקשורת בין-אישית ונימוסים. במסגרתו היא מעבירה סדנאות בנושאים מגוונים, מדריכה אישית אנשים מוכרים (מאוד, אבל לא מוסרת שמות) ומפעילה אתרי אינטרנט תחת השם TLL (ראשי התיבות של שמה). תל"ל, בשיער בלונדי מטופח, פנים מאופרות בקפידה, בגדי עבודה הכוללים חולצה נון-שלנטית ומקטורן, מעל מכנסיים ספורטיביים ונעלים אלגנטיות, מקדמת את פני בלחיצת יד חמה ובחיוך שכמעט ואינו מש מפניה. אנחנו מתיישבות על הספה הנוחה ליד שולחן סלוני נמוך. האווירה הנינוחה שוברת מיד את מחיצות המבוכה.

הספר המהודר הזה נראה כמעט כמו תנ"ך לאנשי עסקים. בשביל מי כתבת אותו?

"הספר מיועד לאנשי עבודה ועסקים ומטרתו העיקרית היא ליצור שפת התנהגות אחידה ומשותפת, שמגשרת בין תרבויות במפגשים עסקיים בינלאומיים. בעולם העסקים של היום, המתקיים בין היתר גם בשיחות ועידה בין-יבשתיות, קיימת דינמיקה תחרותית וההחלטות צריכות להתקבל מהר. אסור להתמהמה כדי לא להחמיץ הזדמנויות ודרושה יצירתיות. כאן נכנס לתמונה הספר, שמקנה את הידע כיצד להתנהל ואתו את העוצמה להשתחרר ולהיות

"כשאתה מציג את עצמך בשם פרטי בלבד - זה משדר כאילו לא חשוב מי אני. ברגע שאומרים את כל השם זה מראה על הכרת ערך עצמית"

התמונה: טלי עמית, סטיילינג: הילה חזן ר' סומי, איפור: סיון דוידסון, בודם: אופק פרט, נעליים: נטווד אורון, תלבוש: דביר

את יכולה לתת דוגמאות?

"בוודאי. הדוגמה הראשונה היא לחיצת יד. מי מושיט יד ראשון? הנהוג הוא שכשבאים המארח מושיט יד לאורח - הדרך ההפוכה עלולה להתפרש כחדירה למרחב הפרטי של המארח. כשיוצאים - האורח יכול להושיט יד למארח. או הצגה בשם: כשאתה מציג את עצמך בשם פרטי בלבד - זה משרר כאילו לא חשוב מי אני. ברגע שאומרים את כל השם זה מראה על הכרת ערך עצמית. כשאדם מציג את עצמו בפני קהל מן הראוי להקדים ברכה - למשל, ערב טוב - דבר שמושך מיד את הקשב, ולאחר מכן - שם פרטי ושם משפחה. למעשה הכרזת השם היא גם הצהרה על מה שאתה חושב על עצמך."

את מרגישה הורשת של חנה בבלי המיתולוגית?

"בהחלט. הכרתי היטב את חנה בבלי, למדתי אצלה ובסוף חייה היא טיפחה אותי ואפילו הורשה לי ארגו ענק עם כל קטעי העיתונים והשרבוטים שלה. את הספר שאלה של נימוס הוצאתי לזכרה. אנשים בארץ פונים אלי בכל הקשור לנימוסים והליכות, ואני בהחלט חושבת שאני ממלאה את המשבצת שהיא הותירה."

איך בעצם הגעת לתחום?

"למדתי עיצוב פנים ועסקתי בזה עד שגיליתי שאני אוהבת יותר לעבוד עם אנשים ולא עם הבתים שלהם. למדתי אסתטיקה וטיפוח במועדון לאישה והפכתי למורה לקוסמטיקה ואיפור במסגרת המועדון. במשך הזמן גיליתי את טיפוח החן - נושא שהחל לצבור תאוצה בשנות השמונים והתמקצעתי בו. נסעתי לאנגליה ולמדתי באקדמיה לסגנון וצבע, השתלמתי בשפת הגוף ובתקשורת באנגליה ובארצות הברית וחברתי בין כל הדברים למוצר אחד. למשל, מתוך הידע שצברתי אני יודעת להלביש אדם כך שהבגד יוציא אותו ולא להיפך - שקודם יראו את הבגד ואחר כך את האדם. הקניית הנימוס וההיכרות עם קודים - של לבוש ושל התנהגות - הם דברים שאני מלמדת ואף מכשירה מדריכות בתחום."

האם הנימוס לא מתחיל מהבית?

"בהחלט כן, ולישראלים יש מבהינה זאת חסך גדול. זה עניין היסטורי - האנשים שהגיעו לכאן זנחו את כללי הנימוס שגדלו עליהם לטובת חופש התנהגותי שנקרא ישראליזם, צבריות. נימוסים פתאום לא היו בון טון. ולתוך זה גדלו דורות שלא מכירים את כללי היסוד וצריכים ללמוד אותם."

ואת נולדת לנימוסים והליכות?

"נולדתי למשפחה שידעה להתנהג. אמי ילידת גרמניה והיא בהחלט נתנה דוגמה. אבי היה תעשיין (סבה של לנצוט-ליבוויץ הקים את חברת עץ הזית) ונסע הרבה בעולם. התלוויתי הרבה לנסיעותיו, עוד כנערה. בבית הספר הייתי ילדה ביישנית וחסרת ביטחון. תמיד הרגשתי שאני צריכה להתנצל על כך שאני בת של תעשיינים, אף כי בבית המוטו היה עבודה, ואני לא זוכרת יום שלא עבדתי. בחופשות עבדתי במפעל ואהבתי את ייצור השמן והסבון. אבי היה המנטור שלי, ועד היום הוא הדמות המייצגת בעיני יושר ומקצוענות. אחרי שהמפעל נמכר לכור הוא הרבה לנסוע לחו"ל ולייעץ למפעלים כניומחה בעל שם בינלאומי. החלום שלי היה לעבוד אתו, אבל הוא דגל בכך שאישה צריכה להישאר בבית ולגדל ילדים. את תובנות הנימוס וההליכות הפנמתי גם במפעל. זה היה מפעל פרטי, אבל האווירה הייתה משפחתית. הכרנו את העובדים ומשפחותיהם והיה הרבה כבוד הדדי, שזה הבסיס לנימוס."

האם היום אנשים מנימוסים יותר או פחות?

"לדעתי, הנימוס מובנה בטבע האדם. הנוהגים השתנו מעט, אבל ככל שהעולם נעשה חופשי יותר אנחנו חייבים מסגרות. חתונת הווג המלכותי הבריטי היא דוגמה מצוינת איך העולם יוצא מגדרו לנוכח כללי הטקס. אנשים אוהבים לכבד חוקים ואוהבים שאומרים להם מה לעשות ואיך להתנהג. בארץ, הבעיה היא שלא לימדו אותנו. בחו"ל מלמדים נימוס כבר בנך. אני מאמינה שיש לחנך כבר מגיל צעיר ושימוס יכול לשמש בלם לאלימות. באתר שהקמתי, TLL KIDS, אני מלמדת איך עושים זאת."

למה לי ללמוד להיות מנומס?

"כי נימוס אומר, למעשה, 'אהבת לרעך כמוך' - להתייחס לאחרים כמו שהיית רוצה שיתייחסו אליך. לכבד את רגשותיהם. כל אחד צריך ללמוד כי נימוס נוגע בכל תחומי החיים: זה קשור לכללי אירוח בבית, להתנהגות בחגים, לעניין של מתנות. זה קשור גם לזוגיות - הרבה אנשים שמעוניינים בזוגיות שנייה לא יודעים - או שכחו - את כללי ההתנהגות הבסיסיים בין גבר לאישה. וזה גם אף פעם לא מאוחר. דווקא אנשים עם רקע עשיר, ניסיון והבנה מבינים למה צריך את זה."

האם את מיישמת את כל הכללים בחייך האישיים?
"אצלי כל התורה היא טבע שני. אני אם לארבעה וסבתא לשני נכדים.
הילדים והנכדים שלי לא יותר מגוממים מאחרים, יש להם מיליון
חברים והם מאוד אהודים. הבית שלי תמיד היה מרכז חברתי של
כל החברים של הילדים ואף אחד לא חשש שיעירו לו. באופן אישי,
אני לא מרגישה מתנשאת או שונה בחברת אנשים ואני מתאימה את
עצמי לנסיבות, אם צריך".

האם את חשה לפעמים שטפחדים מנך, מהביקורת שלך?
"כן, ואין לכך שום הצדקה. בעצם אני אדם מאוד פשוט. הפוך
מהתדמית של אשת עסקים חזקה וכוחנית. כשלא יודעים מה
העיסוק שלי, אני נראית ומתנהגת כמו כולם. אני לא מעירה לאף
אחד וגם לא רואה דברים שאני רואה במסגרת העבודה שלי. אבל
אנשים ששומעים במה אני עוסקת נרתעים מיצירת קשר. מרגישים
מאוימים. אני גרושה פעמיים ועשרים שנה לבד, בלי זוגיות.
כשמנסים להכיר לי גברים אני מרגישה איך היחס משתנה כשהם
לומדים על העיסוק שלי. למזלי, העבודה מאוד מספקת אותי ואני
מאושרת בה, אבל אני בהחלט מאמינה שאמצא בן זוג ואהבה".

ומה יחסך לגיל?

"אני בת 62 וממש אין לי בעיה עם זה. בפנים אני מרגישה ילדה, שהחיים
עוד לא התחילו בשבילה. אני שואלת את עצמי אם זה מחוסר בגרות או
משהו אחר. טוב לי עם הגיל, אני מאוד שלמה עם עצמי ומרגישה צעירה.
אני יודעת שאני חייבת זוגיות ושאמצא אותה - אבל שום דבר לא בוער.
התרגלתי לחיות לבד. אוהבת לצאת, לשתות, לבלות, לעשן סיגרים.
אני מרבה לנסוע לחו"ל - אבל רק בענייני עבודה. לחופשות אני לא
אוהבת לנסוע לבד. אני יוצאת עם ידידים או חברות למסעדות, לפעמים
לבלוינג-דייט. בכל יום שישי אני עם המשפחה המורחבת - כולל האחים
שלי וילדיהם. הילדים שלי הם החברים הכי טובים שלי ואני סבתא מכוונה
- אף כי לא כזאת שיש לה יום בשבוע. החיים שלי מלאים וטובים".

איך את מצליחה להיראות טוב כל כך?

"אני בהחלט עובדת על זה. למרות שאני לא נהנית מכך, אני עושה כושר
פעמיים בשבוע עם מאמן אישי ומשתדלת לצאת להליכה חמישה-

שישה ימים בשבוע. בענייני טיפוח אני מקפידה

על שגרת קרמים ועולה יום יום על המשקל.

אוהבת אוכל ויין ואפילו נמנית עם מסדר אבירי

הגרייל, לא מקפידה על אכילה בריאה אבל בהחלט

על אכילה מבוקרת. כשאני עולה קילו אני יודעת

איך להוריד אותו. לגבי התערבויות כירורגיות -

עדיין לא, אבל לא פוסלת בכלל".

ומה בעניין תכניות לעתיד?

"בתחום המקצועי אני עובדת כרגע על ספר נוסף,

שמיועד לא לתחום העסקי אלא לתחומי החברה.

את הספר הזה אני מתכננת לתרגם לאנגלית,

לפורטוגזית - התחלתי לעבוד לאחרונה עם ברזיל

יחד עם שותפה עסקית חדשה - ואני רוצה לתרגם

אותו גם לסינית. ואז - אצא לפנסיה!".

**"לאדם יש תמיד מה
להגיד, השאלה היא
איך אומרים זאת.
הנימוס מלמד אותך
להתבונן שני מטר
קדימה לפני ששואלים
שאלה, כדי לא להביך
את האדם שמולך"**